

РЕШЕНИЕ

№ 5081

гр. София, 26.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 13.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **5898** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 46 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Е. П., гражданин на Турция чрез адвокат П. Д. срещу Заповед № ПАМ-1196/15.06.2022 г. на Началника на сектор „Незаконна миграция”, при отдел „Миграция“ - СДВР, с която на оспорващия е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „Връщане до страната на произход” Турция.

В жалбата се сочи, че процесният отказ е незаконосъобразен, като постановен при съществено нарушение на административна-производствените правила и материално-правни разпоредби.

Твърди се, че преди издаването на процесната заповед чуждестранният гражданин е бил насочен да подаде молба за предоставяне на международна закрила в регистрационно-приемателния център на Държавната Агенция за Бежанците на [улица], в [населено място], където вместо да му бъде приета молбата му, му е била връчена процесната заповед. Връчването е станал в отсъствие на преводач, което е съществено нарушение на административно-производствените правила, защото нарушава правото му на защита.

Инвокирани са доводи, че оспореният акт е издаден в противоречие с Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Хартата на основните права в Европейския Съюз, защото П. е бил лишен от право да бъде изслушан и не е бил запознат със събраните в хода на административното производство доказателства.

По време на проведеното по делото открито заседание, жалбоподателят се

представлява, от упълномощения от него адвокат Д., който поддържа жалбата, по съображения, изложени в нея. Представя допълнителни съображения в писмен вид. Ответникът, чрез пълномощника си юрисконсулт Х. оспорва жалбата. Представя допълнителни съображения в писмен вид. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Видно от докладна записка № УРИ 5392р-1503/15.06.2022 г. на полицейски инспектор при група „А.“ в сектор „Незаконна миграция“, при отдел „Миграция“ – СДВР, на 15.06.2022 г. служители на СДВР са задържали на [улица]в [населено място], чуждестранен гражданин без документи за самоличност. При направен обиск на лицето у него е открита валидна турска лична карта, издадена на Е. П.. При направена проверка в информационните масиви на МВР е установено, че лицето е било върнато принудително в Турция през 2020 г.

След проведена беседа с П., същият е заявил, че е влязъл в България нелегално с помощта на каналджия, на когото е заплатил сумата от 2000 евро.

С докладната записка е направено предложение спрямо чуждестранния гражданин да бъдат наложени ПАМ по чл. 41, ал. 1 и чл. 44, ал. 5 от ЗЧРБ.

Вземайки предвид изложеното в докладната записка, Началникът на сектор „Незаконна миграция“, при отдел „Миграция“ – СДВР е издал оспорената заповед.

Със заповед № 9426/06.12.2018 г. Директорът на СДВР е оправомощил, на основание чл. 43, ал. 4 и чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ лицето, заемащо длъжност Началник на сектор „Незаконна миграция“, при отдел „Миграция“ - СДВР да издава заповеди за налагане на ПАМ по чл. 39а, ал. 1 и чл. 44, ал. 5, ал. 6, ал. 9 и ал. 13 от ЗЧРБ.

Със заповед № 8121К-1542/29.01.2019 г. на Министъра на Вътрешните Работи, С. С. е назначен на длъжност Началник на сектор „Незаконна миграция“, при отдел „Миграция“ - СДВР на отдел „Миграция“ – СДВР.

Като доказателства по делото, по време на проведеното открито заседание бяха приети заявления от Е. П. до Държавната Агенция за Бежанците за предоставяне на международна закрила с вх. № КП – 2675 от 24.06.2022 г., копие от регистрационна карта на чужденец, издадена от ДАБ на Е. П., покана за провеждане на интервю на 24.08.2022 г. и нотариално заверена декларация от И. Н., за това, че същата ще осигурява на чуждестранния гражданин финансова подкрепа.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след повторна служебна преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: оспорената заповед е връчена на лично на Е. П. на 15.06.2021 г. Жалбата е чрез административния орган на 24.06.2022 г., т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбоподателят е активно легитимиран, за същия е налице правен интерес от оспорване на административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси, поради което жалбата е допустима.

Разгледана по същество тя е неоснователна.

За да издаде оспорената заповед Началникът на сектор „Незаконна миграция“, при отдел „Миграция“ - СДВР е приел, че в случая спрямо П. са налице материално-правните предпоставки по чл. 41, ал. от ЗЧРБ, т.е. чужденецът не може да удостовери влизането си в страната по законоустановения ред, поради което той

подлежи на принудително връщане.

По силата на чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ, Принудителните административни мерки се налагат със заповеди на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", директорите на главните дирекции "Национална полиция", "Гранична полиция" и "Борба с организираната престъпност", директорите на Столичната и областните дирекции, директора на дирекция "Миграция", директорите на регионалните дирекции "Гранична полиция" на Министерството на вътрешните работи или на оправомощени от тях длъжностни лица.

В разглежданият казус, Началникът на сектор „Незаконна миграция, при отдел „Миграция“ – СДВР е бил оправомощен със заповед № 9426/06.12.2018 г. на Директора на СДВР, на основание чл. 43, ал. 4 и чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ да издава заповеди за налагане на ПАМ по чл. 39а, ал. 1 и чл. 44, ал. 5, ал. 6, ал. 9 и ал. 13 от ЗЧРБ. С цитираната заповед са посочени изрично ПАМ, които този орган може да налага, сред които са и тези по чл. 39а, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, т.е. за връщане.

В разглеждания казус е безспорно, че Е. П. не може да удостовери влизането си в страната по законоустановения ред – същият е заявил, че е пресякъл държавната граница с помощта на „каналджия”, поради което съдът намира, че са налице материално правните предпоставки за налагане на ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ.

Съдът не намира за основателни наведените оплаквания за нарушение на чл. 35 от АПК. Вярно е, че чужденецът не е бил уведомен за започването на производството по издаването на оспорения акт и не му е дадена възможност да сочи доказателства. Това нарушение на правата на адресата на заповедта, допуснати в хода на административното производство не е достатъчно съществено, защото съдебната проверка на административния акт се явява най-солидната гаранция за защитата на правата и интересите на гражданите и организациите, в случай, че те са били накърнени в проведеното пред административния орган производство. Съдът, задължително, ще провери в цялост валидността и законосъобразността на оспорения акт. В случая представените от Е. П. писмени документи бяха приети като доказателства по делото.

Не може да бъде прието и за съществено процесуално нарушение обстоятелството, че оспорената заповед не е била връчена на чужденеца на език, който той разбира или се предполага, че разбира. Смисълът на изискването за съобщаване на административния акт на адресата му на разбираем за него език е, същият да разбере какви негови права и законни интереси се засягат от властническото волеизявление и как той най-успешно и ефективно би могъл да ги защити, най-вече в какъв срок и пред какъв орган би могъл да оспори акта. В случая, Е. П. е подал жалба срещу Заповед № ПАМ-1196/15.06.2022 г. на Началника на сектор „Незаконна миграция”, при отдел „Миграция“ – СДВР, чрез надлежно упълномощен адвокат и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което неговите права не са били накърнени от соченото нарушение.

По отношение на релевираните оплаквания за наличие на висящо производство по предоставяне на международна закрила, съдът намира, че това обстоятелство е неотнормимо към законосъобразността на процесния акт. Вярно е, че съгласно чл. 44, ал. 2 от ЗЧРБ, при налагане на принудителните административни мерки компетентните органи отчитат продължителността на пребиваване на чужденеца на територията на Република България, категориите уязвими лица, наличието на производства по Закона за убежището и бежанците или производства за подновяване

на разрешение за пребиваване или друго разрешение, предоставящо право на пребиваване, семейното му положение, както и съществуването на семейни, културни и социални връзки с държавата по произход на лицето. В случая заповедта е издадена преди подаването молбата за предоставяне на международна закрила, поради което административният орган не е имало как да прецени наличието на висящо производство по ЗУБ. Съгласно чл. 67 от ЗУБ, Заповед № ПАМ-1196/15.06.2022 г. на Началника на сектор „Незаконна миграция”, няма да бъде приведена в изпълнение до приключване на производството по предоставяне на международна закрила с влязло в сила решение.

В заключение съдът не намира за относима към спора и представена нотариално заверена декларация от И. Н.. Същата би имала значение в производство по предоставяне на пребиваване.

По изложените съображения съдът намира, че оспорения акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с материално-правни разпоредби и на целта на закона, поради което жалбата да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Предвид на факта, че такива са поискани своевременно, съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. П., гражданин на Турция чрез адвокат П. Д. срещу Заповед № ПАМ-1196/15.06.2022 г. на Началника на сектор „Незаконна миграция”, при отдел „Миграция“ - СДВР, с която на оспорвания е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „Връщане до страната на произход” Турция.

ОСЪЖДА Е. П., гражданин на Турция да заплати на Столична Дирекция на Вътрешните Работи, на основание чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 5898 по описа за 2022 г. на Административен съд София – град.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.